

Angyali üdvözet. Hatalmas esemény!

Amikor kisiskolás voltam, nekem is nagy esemény volt a minden évben eljátszott betlehemes. Lassan már 20 éve játsszák ugyanazzal a szöveggel. Mint a család lánytagjai közül páran, kisiskolásként én is rendszeresen megkaptam Mária szerepét. Nagyon szerettem, mert mindössze kétmondatos szövegem volt, plusz elénekeltam a „Magasztalja lelkem”-et. Mindig szerettem, s nem csak a dallama miatt. Leginkább az volt a jó, miután túl voltam rajta. Az éneklésem után már leginkább csak szemlélője voltam az eseményeknek.

Az jutott eszembe, hogy Mária is így lehetett ezzel. Miután meghozta a döntést Isten mellett, könnyebben hordozta a terheket. Miután az ember már valóban tudatosan dönt, elindul a kijelölt irányba. Persze a saját, az életben nyújtott szereplésünk is tele van mozgással, eseményeket megszakító énekekkel, amiket még mindig el lehet rontani, de a lényeg, hogy már irányba állítottuk az életünket. Persze, néha korrigál a Rendező vagy a társak, ha rossz irányba mozdulunk.

Nemrég Pál Feri egyik előadásán hallottam, hogy választás és döntés nem egyenrangú dolgok, s a mai, sok-sok választási lehetőségekkel megtűzdelt világunkban sok látszatként születik. Holott nem a választási lehetőségek széles skálája adja a boldog döntést, hanem az a tudat, hogy magunk választunk.

Mi magunk is énekelhetjük a Magnificat-ot, hiszen a Szeretetet választjuk nap mint nap, és Isten mellett szeretnénk dönteni, hogy a saját színdarabunk is örömeinkkel végződhessen.

Király Márta (Érd)